ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 Νοεμβρίου 1921 Ιωάννου Ελεήμ. Αν ημ. ¢ω. 7 ι. 19 Δύσ. 5 ι. 01

ΜΥΤΙΛΗΝΗ Έτος ΣΤ'. Αριθμός 1543

Γραφεία καὶ Τυπογραφεία: Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

Τηλ. Διευθύνσεως: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΔΕΣΒΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησία Δρ.30	Έτησία Δρ.36	Έτησία Δρ.50
Έξαμηνος » 18	Έξαμηνος » 20	Έξαμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρωτέαι

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕπτα 20

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

ΜΙΑ ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

[Ο Δευθυντής τῆς «Μεταρρυθμίσεως», Γ. Φραγκούδης, δημοσιεύει τὴν «Ανοικτην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ἐν τῇ ὁποίᾳ, παραλείποντες — ἐλλείποντα χάριν εἰσαγωγῆς καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ἀπομνημονεύματος τὸν Ἔθνους, μοῦ τὰ ἀγγλικὰ καὶ Σοῦ, Βασιλεῦ, δυο ἐτη ἀρχῶν, Ἐνθυμεῖσαι, Μεγαλειότατε, πῶς ἐπιφήμισε Δημήτριος ἀρχηγὸς τῆς ἀποκαταστάσεως φαυλοκρατίας, ἐξωστρίσας τὴν Τουρκίας χωρὶς νὰ ἐχῇ οὔτε ἀρχὴν, οὔτε ἐφεδρεῖαν, οὔτε τίτλοι, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατεύματος, δὰ νὰ ρίψῃ κατόπιν εἰς τὴν βασιλεῖα τὸ αἰσχος τῆς ἀναποφεύκτου καταρροῆς.

Δὰ τὴν ὁποχώρησιν τῆς Λαρίσσης μόνος ἐφρίστος σχεδὸν εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύρα καὶ ἐλπίσας νὰ ἐλθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας, διότι ὁ λαὸς ἐρεθιζόμενος ἀπὸ τὰ κόμματα ἔρριπτε εἰς Σὲ, ἀκόμην τότε ἐκ τῆς εὐθύνης τῆς ἀποτυχίας. Ἐνθυμεῖσαι τότε πῶς ἐγὼ πεζοπορῶν ἀνὰ τὸ ἀρκαδικὸν ἐλθὼν εἰς τὸ μικρὸ σπίτακι τῶν ἐμένες καὶ τοῦ μοῦ ἔκαμες τὴν τιμὴν νὰ με δεχθῇς μόνον ἐκ τῶν δημοσιογράφων. Ἐνθυμοῦσαι μὲ ποσὴν ὀργὴν μοῦ εἶπες τότε:

«Τὰ κόμματα ὧν ἔλαβαν καμμίαν ἐνοχὴν διὰ τὸν στρατὸν καὶ θέλουν νὰ μοῦ ἐξ ἀφορμῆς τῆς συνεπείας τῆς πολιτικῆς των. Θὰ ἴδητε εἰς τὸ μέλλον πῶς ἐγὼ θὰ κάμω στρατόν».

Εἰρηκὰ, Μεγαλειότατε, τοὺς λόγους σας τοιοῦτοι πολὺ ὀρθοὺς, καὶ ἀνέλαβε νὰ μοῦ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν Σοῦ τὸν τυπον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ἐδημιουργήθη ἀπὸ σφαίρας εὐνοίας διὰ τὴν Σὴν ἀνάκτορον Ἑπιστροφὴν Σοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω γράφω διὰ πολλοὺς λόγους κυρίως δὲ ὅπως Σοῦ ἐπενθυμίσω ὅτι τὰ κόμματα ἐφέρθησαν πρὸς τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ Σοῦ παρατηρήσω ὅτι κατὰ ὅλον τὸν μακρὸν δημοσιογραφικὸν μου βίον δὲν ὑπῆρξα πολέμιος τῆς βασιλείας, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερασπιστής τῆς.

* * *

Ὁ πατριωτισμός μου δὲ καὶ ἡ εἰλικρινεία μου, μοῦ δίδουν τὸ δικαίωμα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοῦ ὑπερτάτου κινδύνου, κάμω ἔκκλησιν πρὸς Σὲ, Βασιλεῦ, χωρὶς νὰ φοβηθῶ μὴ εἶνε δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῶ καὶ δὲν ἐλπίζω ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ λάβῃ συμβουλὰς τὴν ταπεινήν μου γνώμην, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ γνώμη τοῦ γνωστοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην Ἔθνους.

Οἱ παλαιοί μας ἀγῶνες κατὰ τῶν κομμάτων δὲν ὑπῆρξαν ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὡδήγησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γουδί, ἡ ὁποία κατέλυσε τὰ παλαιὰ κόμματα, ἄτινα καὶ ὁ Πατὴρ Σου καὶ Σὺ καὶ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον κατηγόρεσαν ὡς τὸ κύριον αἴτιον τῆς κακοδαιμονίας του. Τὸ Γουδὶ ἔφερε μιὰν ἐπαναστατικὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐζήτησε τὴν γνωστὴν ἐξυγίανσιν καὶ ἐπὶ τέλους ἔφερε τὸν Βενιζέλον ὡς τὸν ἱκανότερον τῶν νέων Ἑλλήνων πολιτικῶν.

Τὸ Γουδὶ εἶναι σταθμὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεοελληνικῆς Ἑλλάδος, διότι σημαίνει νέαν ἐποχὴν καὶ νέαν περίοδον.

Ὁ Βενιζέλος ἐξηγήσαμεν καὶ ἄλλοτε ὅν εἶχεν ὡς τότε διακριθῆ διὰ τὰς ἀγχάλας αὐτοῦ ἀναγεννητικὰς ἰδέας. Ἀλλ' εἶχε διακριθῆ ὡς ἕνας δυνατὸς ἄνθρωπος, ὡς ἕνας ἰσχυρὸς κομματάρχης, ὡς ἕνας φιλόδοξος ἡγέτης. Καὶ τὰ προσόντα αὐτὰ ἀπεδείχθησαν πολύτιμα. Ὁ Βενιζέλος ἀνακηρυχθεὶς ἡθικὸς διοικητὴς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἠσθάνθη νὰ γεννᾶται μέσα του ἡ ἐμπνευσις τοῦ ἀναγεννητοῦ, ὁ πόθος τοῦ σωτῆρος, ἡ ἀπέραντος φιλοδοξία τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν πάθων. Ὁ Βενιζέλος καταλύσας τὰ παλαιὰ κόμματα ἔφερε τὸ ἰδικόν του κόμμα, τὸ ὁποῖον ἀποτελούμενον καὶ αὐτὸ ἀπὸ Ρωμηοὺς περιμαζευθέντας χωρὶς καμμίαν ἐκ τῶν προτέρων πολιτικὴν ἀναταροφὴν, δὲν ὑπῆρξε βεβαίως τὸ κόμμα τῆς τιμίοτητος καὶ τῆς γενικῆς ἀνακανίσεως, Ἀλλ' ὑπῆρξε τὸ βενιζελικὸν κόμμα μία πρόοδος διὰ τὸν πολιτικὸν βίον τοῦ Ἔθνους. Ὁ Βενιζέλος, ἂν καὶ εἰς μερικὰ ἀσυνάρτητος καὶ ἐλαφρὸς, εἶχεν ὅμως τὴν ἐμπνευσιν τῆς ἀναμορφώσεως, εἶχε τὴν τόλμην τῶν μεγάλων ἔργων, εἶχε ἐξ ἀρχῆς ἰδέαν ἡ ὁποία ἀναπλάττει, εἶχε τὸ δαιμόνιον τῆς προόδου, τῶν μεγάλων ἀποφάσεων καὶ τῶν μεγάλων σχεδίων. Καὶ αὐτὰ ἦσαν ἀρκετὰ διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸ Ἔθνος τὸν παλμόν, τοῦ ὁποίου ἐστερεῖτο διὰ τὰ βασίζῃ πρὸς τὰ ἐμπρός.

Οἱ Ράλληδες, οἱ Θεοτόκηδες καὶ τὰ λοιπὰ παλληκάρια τῆς φαυλοκρατίας ἐκρύβησαν εἰς τὰς κρύπτας των, ὅπως σκορπίζονται τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἡμέρας. Πρῶτη δὲ ἡ βασιλεία ἀνέπνευσε, διότι ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν συνοφαντίαν καὶ τὴν καταδίωξιν τῶν κομμάτων καὶ ἐδοξάσθη ἐν τῇ αἰγλῇ τῆς βασιλικῆς Μεγαλειότητος.

Τὰ κόμματα, Βασιλεῦ, Σὲ εἶχαν ἐκδώσῃ τὸ στρατιὸ τὸν ὁποῖον ἠγωνίζεσο νὰ πλάσῃς καὶ Σὲ ἐστείλαν εἰς τὴν ἀεγίαν. Τὰ κόμματα εἶχαν ἐκδώσῃ ὅλους τοὺς πρίγκηπας ἀπὸ τὸν στρατὸν καὶ εἶχαν ἐξευτελίσει τὴν βασιλείαν κατὰ τὴν παλαιὰν μέθοδον νὰ ρίπτουν ὅλα τὰ κακὰ εἰς τὴν δυναστείαν.

Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι περιπτύσσουν τώρα τὸν Θρόνον διὰ νὰ σώσουν ἑαυτοὺς, ὑπῆρξαν οἱ χείριστοι τῆς βασιλείας κατηγοροι καὶ ὑβρισταὶ, οἱ Λεβίδηδες, οἱ Κουμουνδοῦροι, οἱ Ράλληδες.

Ὁ Βενιζέλος ἐφρόνει ὅτι ἡ δυναστεία δὲν ἔπτυετ τόσον, ὅτι τὸ λάθος ἦτο γενικὸν, ὅτι ἐὰν ἐδίδετο ἡ ὠθησις πρὸς τὰ ἐμπρὸς, ἡ βασιλεία ἔπρεπε νὰ ἠγηθῇ. Καὶ ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ ὁ Βενιζέλος ἀκολουθῶν τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι Σὺ, Βασιλεῦ Κωνσταντῖνε, ἔπρεπε νὰ ἠγηθῇς τοῦ στρατοῦ, τὸν ὁποῖον παρεσκευάζες, Σὲ ἔτυχεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατεύματος καὶ εἰργάσθη ὅπως οἱ σὺν πόλεμοί μας Σὲ ἀναδείξουν «σωστεφῆ Στρατηλάτην» καὶ «Ἐνδοξον Βασιλέα» μέλλοντα Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου.

Ὁ Ἑλληνισμὸς διήλθε τότε στιγμὰς ἀγωνίας, ἀλλὰ καὶ δόξης καὶ ἐλπίδων. Δὲν ὑπαρχει σὲ οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι τὸ κύριον πρόσωπον εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν ὁδὸν ὑπῆρξεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος.

Ἀλλ' ἐκ τῆς ὅλης αὐτῆς ἀναδημιουργίας καὶ τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων, Σὺ Βασιλεῦ, ἐξῆλθες πλέον δυνατος, διότι εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων ἐρριζώθη τὸ αἴσθημα, ὅτι ἀναμφιβόλως ἡσο ὁ Παράκλητος, ὁ Πέπρωμέν ος Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγον θὰ εἰσηγχεσο εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν. Αἱ νίκαι εἶχαν τόσον μεγαλοποιηθῆ, αἱ ὰάγναι εἶχαν τόσον ἀφθόνως σκορπισθῆ, ἡ Ἑλληνικὴ φαντασία εἶχε τόσον ἐξαφθῆ, ὥστε περὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπλέχθη ὁ θρύλος. Καὶ ὁ πρὸ δύο μόλις ἐτῶν περιφρονημένος Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου κατέστη ὁ περίλαμπρος Βασιλεὺς καὶ στρατάρχης, πρὸς τὸν ὁποῖον ἠτένιζεν ὁ κόσμος μὲ θαυμασμὸν καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς μὲ λατρείαν.

Αὐτὸ δὲ ὑπῆρξε πρὸ παντὸς ἔργον τοῦ Βενιζέλου.

Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει, ὅτι ἐὰν ὁμιλῶ τοιαυτότρεπως διὰ τὸν Βενιζέλον δὲν πρόκειται ἐκ τοῦ ὀτι ἀνήκω ἐ'ς τὸ κόμμα του, οὔτε ὅτι εὐρίσκομαι εἰς καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν κομματικὴν ἢ τὴν οἰκιακὴν αὐλὴν τοῦ Βενιζέλου. Οὔτε ὅτι ἐκτὸς τίποτε ἢ ἐξήτησα πίποτε ἀπὸ τὸν Βενιζέλον. Τὸ ἐναντίον ὑπῆρξε ὁ μεγαλύτερος του κατήγορης ὅταν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δόξης του ἐνόμιζε ὅτι ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ἔπρεπε νὰ πολεμῶ τὴν ὑπερβολικὴν πρὸς τὴν Ἀντάντ ἐξάρτησιν καὶ προσήνωσίν του. Δὲν ἀνήκω εἰς κανένα ναρὸ εἰ;τὸν ἑαυτόνμου καὶ τόδῶνος. Ἐὰν δὲ εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς ἐξυπηρέτησα τὴν βενιζελικὴν Ἰδέαν καὶ ὑπῆρξε ἐνοντίον τῆς πολιτικῆς τῶν κυβερνήσεων Σου, Βασιλεῦ, εἶνε διότι ἔτει ἐπιβάλλον τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα νὰ φερῶδ.

* * *

Ἐν τούτοις τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα ὁ βενιζελισμὸς εἶχε διασκορπίσει καὶ τὰ ὁποῖα ὡςτὰ κακὰ δαμόνια εἶχον ἐξαφανισθῆ, ἐκαραδόκουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπανέλθουν ὅπως οἱ διαβολοὶ καὶ οἱ ἀντίχριστοι εἶναι ὡρισμένοι νὰ πολεμοῦν τὸ ἔργον τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Δικαίου.

Ἐξεραγὴ ὁ μέγας πανευρωπαϊκὸς πόλεμος, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἑλλὰς στρατιωτικῶς, διπλωματικῶς, οἰκονομικῶς, ὡς Ἔθνος, ὡς φυλὴ, ὡς Κράτος εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς δόξης καὶ τῆς ἀκμῆς. Τὸ Ἔθνος, ἠσθάνετο τόσην ἐμπιστοσύνην, ὅτι κατὰ τοὺς νέους ἀγῶνας προϊστανετο τῶν τυχῶν του δύο ἔνδοξοι ἄνθρωποι, Σὺ Βασιλεῦ καὶ ὁ Βενιζέλος. Ὁ Βενιζέλος ἐνόμισεν ὅτι ἦτο ἡ καταλλὴν στιγμὴ, ὅπως ὁ Ἑλληνισμὸς συμπληρωσῃ τὴν ἐθνικὴν του ἑνότητα ἀκολουθῶν τὴν τύχην τῶν ὅπλων τῶν τριῶν προστατίδων δυνάμεων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας.

Ἐπῆλθε τότε μεταξὺ ὑμῶν τῶν δύο Ἡγετῶν τοῦ Ἔθνους, ἡ τρομερὰ ἐκείνη πάλη, ἡ ὁποία ἀπὸ πέντε νοὶ πλέον ἐτῶν κατασπαράσσει τὸ Ἔθνος καὶ τὴς ὁποίας οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι τὸ τέλος θὰ εἶναι τελεία καταστροφὴ ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ κάποια σωτηρία, τὴν ὁποίαν ἀκόμη νομίζω δυνατὴν. Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ ἔργον τοῦ ὀλέθρου δὲν ἔχει ἀκόμη ἐπέλθει, πρέπει νὰ βροντοφωνήσωμεν ἡμεῖς ποῦ εἰμποροῦμεν τὴν ἀληθειαν ὅλην καὶ πρὸς Σὲ, Μεγαλειότατε, καὶ πρὸς τὸν λαὸν καὶ πρὸς τὰ δύο ἀντιμαχόμενα κόμματα. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐφάσας εἰς τοιαύτην ἀκμὴν νὰ καταστραφῇ τόσον ἀνάνδρως. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ Ἑθνικὸς Στρατὸς, ὁ ὁποῖος φυλάττει τὰς ἀκτὰς τεσσάρων θαλασσῶν καὶ κατέχει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς θέσεις του διὰ νὰ ἴδωμεν τὰς ὀρδὰς τῶν βαρβάρων νὰ εἰσβαλλουν καὶ πάλιν εἰς τὰς ἀπελευθερωθείσας χώρας καὶ νὰ σφάζουν τὸν τελευταῖον Ἕλληνα. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἕνεκα προσωπικῶν λόγων καὶ ἕνεκα πειομάτων καὶ διὰ τὰ κομματικὰ καὶ προσωπικὰ συμφέροντα ὁλίγων προσώπων νὰ καταστραφῇ ἕνας τόσον λαμπρὸς Ἑλληνισμός.

Δὲν θὰ ἀφήσωμεν τὰ παλαιὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα εἶχον φέρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ χείλος τῆς ἀβύσσου, νὰ ἀποτελειώσουν τὸ ὀλέθριον ἔργον των. Τὰ παλαιὰ κόμματα, Βασιλεῦ, τὰ ὁποῖα τόσας πικρὰς ἐπότισαν τὸν μακαρίτην πατέρα Σου, τὰ ὁποῖα Σὲ ἐξεδίωξαν ἀπὸ τὸν Στρατὸν, συνώμοσαν ἀπὸ πέντε ἐτῶν, ὅπως καταρρίψουν τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημα τῶν Πανελλήνιων ἀγώνων τῆς τελευταίας δεκαετίας, ὅπως ἐκδικηθοῦν διὰ τὴν λαϊκὴν νίκην τοῦ Γουδὶ, διότι ἀποτελοῦν συμμορίας ἀποζώσας ἀπὸ τὴν ἁρπαγὴν καὶ τὴν λῃστείαν.

Τὰ παλαιὰ κόμματα δὲν θέλουν μεγάλην καὶ εὐνομουμένην Ἑλλάδα, ἀλλὰ θέλουν Ἑλλάδα τόσην ὅση εἶνε ἀρκετὴ διὰ νὰ θρέψῃ τὶς ἀεροῦνκές τους. Δὲν θέλουν τὴν ἀναγέννησιν τῆς Πολιτείας, διότι ἀγαποῦν ὅπως οἱ χοῖροι τὸν βοῦρκον.

Ἀλλ' εἶνε καιρὸς νὰ στραφῶμεν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐφόσον εἶνε δυνατὸν ἀνανήφοντες τὴν τελευταίαν στιγμὴν, νὰ σώσωμεν ὅ, τι εἶνε δυνατὸν νὰ σωθῇ.

Νομίζω δὲ ὅτι συντελῶ καὶ ἐγὼ κατὰ τι εἰς τὸ ἔργον τοῦ φατισμοῦ καὶ τῆς σωτηρίας, ἀπευθύνων πρὸς Σὲ, Βασιλεῦ, τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν τῆς ὁποίας τὸ σημερινὸν μέρος εἶνε ὁ πρόλογος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ο ΔΕΚΑΤΟΣ ΟΓΔΟΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΑΙΩΝ

Οἱ φιλόσοφοι καὶ τὸ φεμινιστικὸν ζήτημα

Ὅπως εἴπομεν ἀνωτέρω, πολλοὶ φιλόσοφοι ἐμελέτησαν τὸ φεμινιστικὸν ζήτημα. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ἠθικολόγοι, βλέπουν εἰς τὴν χειραφέτησιν τῶν γυναικῶν τὴν ἀφορμὴν ὅλων τῶν ἀτυχημάτων τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ προσπαθοῦν παντὶ τρόπῳ νὰ ἐπαναφέρουσιν αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην τῆς θέσιν τὴν ἡδὴ καὶ ἔθιμα αὐτῶν νὰ εἶναι ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τοὺς νόμους.

Ἄλλοι, βλέποντες εἰς τοὺς νόμους οἱ ὁποῖοι καθορίζουν τὴν ἀνισότητα τῶν φύλων, τὴν ἀφορμὴν τῆς ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν καὶ τὴν κοινωνικὴν σύγχυσιν, εἶναι πρόθυμοι νὰ δώσουν εἰς τὴν γυναῖκα πλήρη χειραφέτησιν. Οἱ τελευταῖοι θέλουν νὰ θέσουν τοὺς νόμους ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα. Τῆς πρώτης ὁμάδος ἀρχηγὸς εἶναι ὁ Ρουσσὼ. Ἡ γυναῖκα δι' αὐτὸν εἶναι κατ' ἐξοχὴν μητέρα. Ἔχω ἀπὸ αὐτὸν τὸν προσανὸν δὲν ἔχει κανὲν πρόνομιον, κανὲν δικαίωμα πολιτικὸν ἢ κοινωνικόν. Ἀλλὰ, θὰ ἠτο πρόδοσία κατὰ τῆς φύσεως.

Εἰς τὸν γάμον, λέγει ὁ Ρουσσὼ, ὁ ἄνηρ κλέγει τὴν γυναῖκα· ἡ φύσις καθορίζει τοὺς νόμους τοῦ γάμου, καὶ εἶναι οὗτος ὁ νόμος τῆς κοινωνίας: ὁ ἄνηρ θὰ διατάσσῃ, ἡ δὲ γυναῖκα θὰ ὑπακοῦῃ.

Ἔρχεται κατόπιν ἡ οἰκογένεια ἡ πρώτη κυβέρνησις ἠτο ἡ οἰκογένεια· ὁ πατὴρ ἦτο ἀπόλυτος μονάρχης, ἐπὶ δὲ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του εἶχε δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου· ἄνευ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, καμμία οἰκογένεια, καμμία χώρα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Ὁ ἄνηρ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ τὴν οἰκογένειαν του καὶ νὰ ἐκπίθεται εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς κινδύνους. Ἡ γυναῖκα νὰ μεῖῃ ἐν τῷ οἴκῳ της, νὰ φροντίῃ διὰ τὰ τέκνα της, νὰ ὑφαίνῃ καὶ νὰ κεντᾷ. Ἂν ἐκπληρῇ καλὰ τὰ χρέη της ταῦτα, ἐξεπλήρωσε πλήρως τὸν προορισμόν της.

Ὁ Ρουσσὼ ἀναλύει τὸ φεμινιστικὸν ζήτημα. Ἡ χαραφέτησις τῶν γυναικῶν, κατ' αὐτὸν, εἶναι ἡ διαφθορά.

Ἐφεῦρον λέγει οὗτος (τὰ γυναίκες) τὸν ὕφασμα ἀπαίσιον πλέξιν τὸ ὁποῖον καταστρέφει τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τυφλοῦσι τὴν κοινωνίαν ἐπιβάλλουσαι τὸ μακρὸς τὴν ἰδέας τοῦ τὰ παῖδη τοῦ ὑπὸ δουλώνουν εἰς τὰς χαλοὺς ἰδιοτροπίας τῶν ὀχι μόνον τὴν μόδαν καὶ τὰ ἔθιμα, ἀλλὰ καὶ τὴν Τέχνην κρὶ τὴν σκέψιν. Διὰ νὰ φύσῃ τὴς τὰς ἀσθενεῖς γυναικείας διανοίας ὑποβάβιζα τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπλώνα τὰς πτέρυγές του ἐγκαταλείπα τὰς αἰθερίας σφαίρας καὶ ἔρπει ταπεινὸς εἰς τοὺς πόδας τῶν ὡραίων δεσποινῶν ἐπὶ τῶν ταπήτων τῶν καλλωπιστηρίων των. Ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μὲ τὰ γράμματα καὶ τὴν πολιτικὴν, καὶ ἡ ὁποία εἰς τὸ σαλόνι της προσκαλεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄνδρας, εἶναι τὸ δηλημμῶδες ἄνθος ποὺ βλαστάνει ἐπὶ τῆς σνάγκης τῶν πολιτισμῶν.

Ὁ κόσμος εἰς τὸν ὁποῖον βασιλεύει ἡ γυναῖκα εἶναι κατεστραμμένος.

Οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι ἔχουν ἐντελῶς ἄλλην γνώμην καὶ ἀντικρούουν τὸν Rousseau. Ὁ Μοντεσκιέ, ὁ ἀπόλυς μελετὴ τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, καταδεχτικὰ τὴν ἐκανότητα καὶ ἀξίαν τῆς γυναικός. Ἀναγνωρίζει ὅτι εἰς Ἀσσυρίαν, Αἴγυπτον, Σπαρτὴν, Ἰνδίας, ἀρχαίαν Ἑλλάδα, Ἰσπανίαν καὶ ἄλλας χώρας εἰς τὴν αὐγὴν τῆς Ἱστορίας ἤκμασαν γυναῖκες ὡς βασίλισσαι, Ἀμαζόνες, φιλάλληλοι, συγγραφεῖς, Αὐστηρὸς παρατηρητὴς, ἀναφέρα τὰ γεγονότα, χωρὶς νὰ ἐκδηλώνῃ καμμίαν ἐκπλήξιν. Ἀς σχηματίζωμεν γνώμην, λέγει ὁ Μοντεσκιέ, ὄχι ἀπὸ τὰς ἰδέας οἱ ὁποῖοι ἐπικρατοῦν, ἀ λὰ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ. Ἐὰν κάνωμεν ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον πολιτισμὸν, δὲν θὰ ἐκπλαγῶμεν νὰ ἴδωμεν γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι διευθύνουν μετὰ τῶν ἀνδρῶν — ὄχι ὅμως ἀπὸ τὰ παρασκήνια — τὰς τύχας τῶν Κρατῶν.

Ἡ σέφις τοῦ Βολταίρου εἶναι περίπλοκος, εὐμετάβλητος καὶ διάφορος, ὁ δὲ χαρακτὴρ του μᾶλλον ἰδιότροπος. Εἰς τὸ «Φιλοσοφικὸν τὸν λεξικὸν» διακηρύττει ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι ὑποδεεστέρα τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα. Ἀλλὰ δὲν ὑποστήριζα τὴν ἰδέαν ταύτην· πολλοὶ γε καὶ δεῖ· ὁ Βολταίρος εἰς τὴν ἐπογὴν του ἦτο μέγας ὑπερασπιστὴς τῶν δικαίων τῆς γυναικός. Βεβαίως, δὲν παραδέχεται ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ ἔχῃ πολιτικὰ δικαιώματα· ἐν τούτοις δὲν ἀπορρίπτει τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ κυβερνήσουσι μίαν χώραν μὲ σύνεσιν, δόξαν καὶ δικαιοσύνην. Δὲν ἀρίνει νὰ παρέλθῃ καμμία εὐκαιρία χαρᾶς νὰ διακηρύξῃ, τὴν ἀδικίαν, ἡ ὁποία παρεβλάβη τὸ ὡρ τὴν φύλον.

Λαμπρὸς δημοσιογράφος, ὁ Βολταίρος, γράφει θαυμάσια ἄρθρα καὶ κατακόνα μὲ δραμάτεια τὴν πρόληψιν τῆς ὑπάρξεως διαφορᾶς μεταξὺ τῶν δύο φύλων. Ὑπερασπιστὴς τῶν ἀδυνάτων, κατηγοροῦσα τὰ λάθη τῆς ἐποχῆς καὶ ἐπερωτᾶ τὰ γυναῖκες; ὅπως κὰ δὲν τὰ θύματα τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας. Ἐχθρὸς τῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι καταπίεζουν τὰς γυναῖκες, θεωρεῖ αὐτὰς ὡς ἰσφαλοῦς τῶν ἀνδρῶν. Ὅσον ὁ Ρουσσὼ εἶνε ἀνυμφιωστὴς, ὁ Βολταίρος εἶναι φεμινιστής. Ἂν καὶ δὲν εἶχε ποτὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ γράψῃ κανὲν φεμινιστικὸν ἔργον, ἐν τούτοις ὁ μαθητής του καὶ ἀντάξιος ὁπαδὸς του Κοντορσὲ μὰ; διεβίβασε πολλὰς ἰδέας του, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Βολταίρος ἐπρέσβευε τὴν χαραφέτησιν τῶν γυναικῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

— *Δριμύεται Ἀγγλικαὶ παρατηρήσεις ἐναντίον τῆς Σερβίας*

Παρίσιοι, ὁ. — Ὡς εἶχεν ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὴς Τεσλίτης, τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπελήφθη χθὲς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ ἐπιαλον ἀμφοῦ ἀκρατηρίου τῆς ἐξετάσεως τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας κ. Φίσοερ, ὁστις ἀφοῦ ἐπενθύμισε τὴν ἀνησυχίαν, ἣς ἐπροξενήθη ἐκ τῆς εἰδήσεως τῆς εἰσβολῆς τῶν Νοτιοσλαυϊκῶν στρατευμάτων εἰς τὴν βόρειον Ἀλβανίαν, καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ὁ κ. Λοὺδ Τζωρτζ ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμψῃ ἐδήλωσεν ὅτι οὐδὲν ἐχθικὸν αἴσθημα ἀπέναντι τῆς Νοτιοσλαυΐας ἐνέπνευσε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Λονδίνου. Ἀπλῶς φρονεῖ αὐτὴ ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ Νοτιοσλαυΐα καὶ ἡ Ἀλβανία ἀποτελοῦν μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνάγεται ὅπως τεθῇ πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς μία διαφορὰ των, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο ν' ἀπειλῇ σοβαρὸς τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης.

Ὁ κ. Φίσοερ ἀκολουθῶς ἐπανέλαβε τὰς κατηγορίας τῶν Ἀλβανῶν κατὰ τῆς Νοτιοσλαυΐας, προσθέσας ὅτι ἡ μεγίστη αὐτῆς διὰ τοὺς Χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Ἀλβανίας «φαίνεται ἀποτρόπαιος».

Καὶ ἐπέκρινε τὴν διαγωγὴν τῶν Σέρβων, ἐπισημανθέντων τὴν σιωπὴν καὶ ἡν ἡ Διάσκεψις τῶν Πρεσβευτῶν εἰργάζετο δεὶ τὴν διαχείρισιν τῆς Σερβοαλβανικῆς μεθορίου, ἵνα εἰσβάλουν εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ἔδαφος καὶ ἐπιφέουν ἐκεῖ κα ταστροφὰς καὶ ἐρημώσεις.

Ἐν τέλει ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μ. Βρετανίας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ φυλὴ τῶν Μιρδιτῶν ἐνθαρρύνεται κατὰ Σερβικὸν σχέδιον εἰς τὴν ἐπανάστασίν της κατὰ τῶν Τούρκων καὶ τὴν ἀνακήρυξίν της εἰς Δημοκρατίαν ἀνεξαρτήτων.

Τοῦτο δέ, ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπόσπασις τῆς Β. Ἀλβανίας ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Τιφανῶν.

— *Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Μποσκόβιτς

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΠΑΡΗΛΘΕ

μὴν ἀφότου ὁ κ. Γούναρης εὑρίσκεται εἰς Κύβρόνην καὶ ἀπόλυτος τηρεῖται σιγὴ περὶ τῶν ἐνεργειῶν του καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν. Κάπου-κάπου ξαφνιαζόμεθα, καμμία δηλωσις του ὅτι «δὲν θὰ ἐπανέλθῃ μὲ κενὰς χεῖρας» ἀλλοτε ὅτι ἐπέτυχε τὴν παροχὴν δανείου, καὶ ἄλλοτε ὅτι... χορὸς εἰς αὐτὸν ἡ Ἀγγλία διέρρηξεν ὅλας τὰς συμμαχίας της καὶ προσεδέθη εἰς τὸ ἅρμα τῆς Ἑλλάδος! Ἡ τελευταία εἴδησις εἶναι ἐφεύρεσις τοῦ δήθεν ἀνπολιτευομένου τὴν Κυβέρνησιν ἀνιβενζελικοῦ τύπου, ἴσως διὰ νὰ γίνῃ περισσότερον πιστευτή.

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗΝ

κηρυχθῇ ὁμωσεξιστικὸν ἄγνοια ὁ κ. Γούναρη ὑποτοῦ Ἕλλ. λαοῦ καὶ ἀπαιτεῖ νὴ δοσν τὸ δυνατὸν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναπφεύτου πρὸς αὐτὸν λογοσεσιάτου, ὁ μπουργέτιπα ἡ εἴδησις τῆς ἀποσολῆ ὁ δηγῶν ἐκ Κων)πόλεως πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ ἀνιπρόσωπον τῆς Τουρκίας πρὸς βολιδοσκόπησιν τοῦ κ. Γούναρη! Ἰδοὺ νέος ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ ἐπὶ τὴν ἐπ' ἀπειρον παράτασιν τῆς ἐν Εὐρώπῃ παρφωνίας τῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ περίφημος Εὐτυσυνέξιας κομπὲι τὸν μαπάρξον, τὸν πληρεστάτον Ζρυσκοκαλζόντων τὴν πέμπτην τριμηνιαῖαν ἀποζημίωσιν.

ΕΙΣ ΝΕΟΝ

πραξικόπημα προέβησαν οἱ Ἀβανοὶ ἀπελόσαντες τὸν μητροπολίτην Κορυτσᾶς. Οἱ ἀτυχεῖς Ἕλληνες Κορυτσᾶς μετὰ ἀκριβῶν καρακολουθιῶν τὸν ἐξευπλεσμὸν τοῦτον τοῦ Μητροπολίτου των, ἐνῷ ἡ περίφημος Κυβέρνησις τῆς ταυτοτελείας καὶ τοιοῦτοι ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, οὔτε κὰν συγκινεῖται διὰ τὰ φαπίσματα τὰ ὁποῖα καταφέρει καθ' ἑκάστην ἡ Ἀλβανία κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τ. ὅμω, νὰ συγκινηθῇ, Μήπως; Ἐν ὑστερᾳ ὁ πρόξενος τῆ. συμμαχίας μας Σερβίας ὅστις διαμαρτυρεταιδιὰ λόρδον τῆς Ἑλλάδος,

δὲν ὑπάρχει ἔτερος κίνδυνος εἰμὴ μόνον ἐν τῇ Γαλλικῇ φανταισίᾳ. Ἡ γνώμη αὐτὴ εἶνε πεπλανημένη. Τὸ νέον στρατιωτικὸν μας πρόγραμμα τρηβίζεται ἐλλίτοιον κ. τὰ τὸ ἡμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατευμάτων μας; ἐν συγκρίσει μὲ τὴν προπολεμικὴν δύναμιν. Πρὸ τοῦ πολέμου ἔχομεν χριστὶ θητείαν, ἡδη θὰ ἔχωμεν ἀετὴ μόνον, προτιθέμεθα δὲ νὰ ἐλαττώσωμεν ταύτην εἰς 19 μῆνα.. Ἐξ Ὑδίας προκαρέσεως κατεσθυνσεσθα εἰς περιορισμὸν τοῦ στρατοῦ μας. Τὰ λαμβανόμενα ταῦτα μέτρα ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν θέλησιν ἡμῶν νὰ διατηρήσω ἐν μόνον ἀσυτρόφας τὰς ἀπαραιτήτοις δυνάμεις διὰ τὴν προστασιαν τῆς ἀσφαλείας ἡμῶν.

Τηλεγραφοῦν ἐκ Βαιγκτιον ὅτι ὁ κ. Μπριὰν ἐκθέτων ἐνώπιον τῆς συνδιασκέψεως τὸ ἀνῆκε, τὴ Γαλλίας ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ ἴνῃ μαπρὰν τὰ ὅπλα. διόπ προηγουμένως πρέπει νὰ συντελεσθῇ ἡ θικὸς ἀπφοπλισμὸς, οὕτως ὥστε τὰ μὴ ὑπάρχῃ πτιαὶν τῶν Ἐθνῶν ὀδδεμία σύγκρουσις συμφερόντων. Ὁ κ. Μπριὰν ἐτόνισεν ὅτι πολιτικὴ τῆ Γαλλίας εἶναι φιλαρηνικὴ ἀπέναντι τῆς Γερμανίας τῆς ὁποίας ἡ ἡ πολιτικὴ εἶνε ἐπιθετική. Ἡ Γερμανία, ἐτονισε, δύναται νὰ ἐξοπλισῇ ἐντὸς ἑβδομάδων μονον ἑπτὰ ἐλαττωματικὰ ἀνδρῶν. Ὑπὸ τοιὰς ὅρους τοιοῦτος ἡ ἐλίττωσις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς Γαλλίας εἶναι ἀδύνατον. Ἐν τοιούτοις αὐτὴ θὰ ἐλαττώσῃ τὸ ὅμον τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Καταλήγων ὁ κ. Μπριὰν ἐπενέβη κατὰ τῆ Ρωσσίας ὡς διατηρούσης ἀπὸ τὰ ὅπλα ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον στρατοῦ.

— *Συνεννόησις Τουρκίας — Ἑλλάδος*

Πειραν. — Αἱ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουν ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐνεφανίσθη πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ ἀνιπρόσωπον τῆς Ρεσὶτ πασὰν ὅπως συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Γούνα ἡ καὶ γνωρίσῃ τὸ ἐπιθυμίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συνομοσγήσεως εἰρήνης.

— *Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ*

Παρισιν. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι αἱ ἀνατολικαὶ τῶν Πρακτορείων Ρόϋτερ τὸν Ἰανουάριον θὰ συνέλθῃ ἐν Λονδίνῳ Ἀνωτατον Συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

— *Ἀπέλασις Μητροπολίτου Κορυτσᾶς*

Φλωρενα.— Ὁ Σέβῃς Πρόξενος Κορυτσᾶς ἀφεχθεὶς ἐντοῦθα ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Νομαρχὴν ὅτι οἱ Ἀβανοὶ ἀπήλασαν τὸν Ἕλληνα Μητροπολίτην Πελκοβον εἰς Τύρανα. Πάντες οἱ Ἕλληνες Κορυτσᾶς παρεκάλεσαν κλαίοντες τὸ αὐτοκίνητον διὰ τὸν ὁποῖον ἀπῆγετο ὁ Μητροπολίτης. Ὁ Σέβῃς Πρόξενος διεμαρτυρήθη.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τοὺς κ. κ. ἐμπορικοὺς ΚΟΝΙΑΚ Πειραιὰς συνιστᾶται θερμῶς τὸ καλλίτερον ὅλων τῶν ἐδωδιμοπωλείων ἐν τῇ νῆσῳ μας τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου κ. κ. **Αὐτόλου** καὶ **Τσάτρα** (ἐπὶ τῆς τίτλου Νέκτορ) πλήθος ἀγνῶν καὶ ἀσκευιζόμενον ἐξ ἀποστάγματος ἀσταφίδος καὶ οἴνου ἀναγνωσθεὶν ὡς τοιοῦτον παρ' ὅλων καὶ ἔχον ἤνι μεγαλειτέραν ἤδη διάδοσιν ἐν Μυτιλήνῃ.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Λέσβον *ὁ κ. Ν. Κυβρίος*

Παρακαταθήκη ἐν Κυδωνίαις παρὰ τῷ κ. Ἀνδρέᾳ Πετριδῇ.

ΤΟΠΙΚΑ

— **Πολλεσβεκκοὶ εἰσφορὰ διὰ τὸν ἀνδριάντα Βενιζελάκη**

Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ἀπηύθυνε ἐγκύκλιον προς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων, δ' ἧς καθιστᾶν γνωστὴν εἰς αὐτοὺς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος τοῦ τὸν ἀείμνηστον Βερναρδάκην, καλεῖ αὐτοὺς ὅπως συνεφφωνοῦν καὶ οἱ κοινότητες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Συνιστᾷ δὲ νὰ ἱδρύσωσι τοπικὰ ἐπιτροπὰς πρὸς διενέργειαν παλλεσβιακῶν ἐρίνων.

***

Ἔνεκα τῆς κακοκαιρίας δὲν συνῆλθε ἀρχῆθε ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀνδριάντος ἀρμοδία ἐπιτροπή.

Ὁ γνωστὸς Κώστας Λούης προσέφερε 50 δραχμὰς δι' τὸν ἀνδριάντα Βερναρδάκη.

— **Φρουτὰ κλοπῆ**

Προχθὲς Τετάρτην τρεῖς ἀθίγγανοι παρουσιαζόντες εἰς τὴν Τριπόλιαν Πεσματζόγλου κατηφθωσαν νὰ κλέψουν 1100 δραχμὰς προσπαθοῦμενοι ὅπ δῆθεν ἐξηγοῦν τὴν ἀλλαγὴν ἑνὸς ἑκατονταδράχμου. Οἱ δράσται συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἐνομαπόρχου τοῦ Α'. τμήματος κ. Σ. Σωτηρίου, ἐκ τῶν κλαπέντων ὅμως δὲν εὑρέθησαν ἐπ' αὐτῶν εἰμὴ 360 μόνον δραχμαί.

— **Ἀπαγόρευσις σφαγῆς ἀμνῶν**

Δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ἀποβληθήσης πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου ἀπαγορεύεται ἡ σφαγὴ ἀμνῶν κάτω τῶν 3 ὀκάδων.

— **Ἔκρυσις λουτρῶνος**

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐγκαθίσταται εἰς κεντρικώτατον μέρος τῆς πόλεως μας λουτρὸν, πλῆρον ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, καὶ προσαρμόσμενος διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συμπολιτῶν. Ἡ λαμπρὰ αὐτὴ ἰδέα ὀφείλεται εἰς τὸν φιλοπρόοδον ἐπιχειρηματίαν κ. Μιχ. Μπίνον, ὃν καὶ συγχαίρομεν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Ἡ Πανήγυρις τῶν Ταξιαρχῶν ὁ κ. Καγιανίφ

Ἐκτάκτως μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐν προσωπικῇ συγκεντρώσει ἀπέρου πλήθους προσκυνητῶν ἐτελέσθη ἐν Καγανίῳ ἡ ἐπέτειος πανήγυρις τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τῆ 8η τινέοντος. Ὡς ἔθος, ἀπὸ τῆς τοῦ μηνὸς πολλοὶ προσκυνηταὶ συρρέουν ἐκ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων καὶ ἀναμένονται ἐν τῇ Ἱ. Ἐκκλησίᾳ, κατὰ μμῆνον τοῦ ἐν Ἁγιάσοφ. δεκαετεύματος, τελοῦσι πανυχίσας, ἀγρυπνίας, παρακλήσεις καὶ λειτουργίας.

Ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν δὲ τῆς κυρίας ἑορτῆς ἐσημειοῦτο ἄλλοθεν συναγερμὸς πρωϊαινοτέρου, ὡς καὶ τὴν ἐπαύριον, ἡμέραν τῆς πανηγύρεως.

Ἡ Ἱ. Ἀκολουθία ἐκτελεσθεῖσα μετὰ πάσης ἐμβριθείας καὶ τῆς προσφόρου ἐκκλησιαστικῆς ἀρμοδιότητος, τὸν χρόνον διηνθίνεν ἐπὶ τούτῳ κρεκλήβιας ὁ πεπιφημισμένος ἱεροψάλτης Χρυσοαλλιόσης κ. Γ. Γεραστός.

Τὸ ἐκκλησίασμα κυριολεκτικῶς κατεγοητεύθη ἐκ τῆς ὅλης διεξαγωγῆς τῆς Ἱ. ἀκολουθίας. Αἱ εἰσφορὰς τῆς ἐκκλησίας ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν, ἀνελθοῦσαι εἰς τὸ ἀπλοῦν τῶν χαρτονιῶν. Δι' ὁ ἀρχιπνεύσ θεῖρα συγχαρήτηρια εἰς τοὺς φιλοτίμους Ἐπιτρόπους, καὶ τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος, οἵτινες οὐδὲν ἀφῆκαν ἀπὸ φαιδείας καὶ ἐνεπίας ἐργασθέντες συνετέλεσαν εἰς τὴν μετὰ τῆς τοιούτου κατηφοίας καὶ τάξεως διεξαγωγὴν τῆς πανηγυρικοῦ τοῦ.

Προλεκτικὴς

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὴν Δ)ιὰ Ἀρτεμιν Τρανταφύλλου πού ἠρραβωνίσθη τὸν ἐλλεκτὸν τῆς καρδιᾶς της Ἰαϊσηρον Παταγήρην συγχαίρω, εὐχόμενος ὅπως χρήγορα φορέσουν καὶ τὰ χρυσὰ στεφάνια τοῦ γάμου.

Π.-Κ.

ΠΕΝΘΗ

† ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ

Ὑπέκυψεν ἀτυχῶς εἰς τὸ μοιραῖον εἰς τὴν ἀκμὴν ἀκόμη τῆς ἡλικίας καὶ τῆς δρίσεώς του καὶ ἐκηδεύθη προχθὲς μετ' ἐνδείξεων σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως ὁ προεδρεύων τοῦ Πρωτοδικείου Λέσβου, Πρωτοδίκης Ἀντωνακάκης. Ἐκ τῆς ἡρωϊκῆς καὶ παλαιμάχου οἰκογενείας τῶν Ἀντωνακάκηδων Χανίων Κρήτης, μετέσχεν ὅλων τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του. Ἀπὸ δεκαετείας δὲ σεμνὸς καὶ αὐστηρὸς ὑπηρέτης τῆς Δικαιοσύνης τῆς μεγαλυνθείσης μητρὸς Ἑλλάδος, πρωηθρευσε καὶ ἐν Λέσβῳ τελευταίως τοῦ Δικαστηρίου, ἐξευνωλιότης καὶ ἀπόνος ἐπιτελὼν τὸ καθήκον του. Ἀγαπητὸς καὶ εὐπροσήγορος εἶ, ἀπαντᾶς, πατριώτης θερμὸς, καὶ εἰλικρινὴς κατέκτησε καὶ ἐντοῦθα τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας, ἥτις μετὰ πραγματικῆς συντριβῆς τὸν συνοδεύσε μέχρι τῆς τελευταίας, του κατοικίας.

Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» ἐποβάλλει θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητηρία εἰς τὴν σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ λοιπὴν οἰκογένειαν τοῦ καὶ εὐχεται ἐλαφρὸν τὸ μέλοξενον χῶμα τῆς Λέσβου, ὅπερ ἔχει ἐκάλυψε.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΕΛΛ. ΤΕΧΝΗΝ

ΤΟ ΧΙΑΚΟΝ ΗΡΩΝ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ὅλον τὸν κόσμον μετὰ τὸ τέλος τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἑκατοντς καλλιτεχνικὴ κίνησις παρετηρήθη, ὅπως διὰ καταλλήλου μνημείου ἀποθανατίσωσι τὴν μνήμην τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤδη ἀμέσως μετὰ τὸ 1912 – 1913 ἤρχισαν νὰ ἀνεγείρονται τοιαῦτα μνημεῖα—Πρῶα ἐπωνυμασθέντα—καὶ πολλαὶ ἀπόπειραι τὸν φόρον αὐτὸν πρὸς τὸ ἐνδόξως χυθὲν αἷμα τῶν τέκνων των. Ἐδῶ ἐς τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους δὲν ἐστέρησε τὸ αἴσθημα τοῦτο καὶ πρώτη ἡ Χίος διὰ τοῦ μεγαλεπηβόλου διοικητοῦ της κ. Γ. Παπανδρέου ἀνήγγαλε τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν. Μετ' αὐτὴν καὶ ἡ Μυτιλήνη ἔκρινε καλὸν ἵνα ἐπαξίως τιμήσῃ τοὺς ἀποθανόντας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς. Ἀλλὰ τὸ Ἥρῳον τῆς Χίου θὰ ὑπερβῇ πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι ὄχι μόνον διὰ τὸ μεγεθος καὶ τὴν ἀπαιτηθησομένην δαπάνην καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ. Ἐν καὶ ἤμισυ ἑκατομμύριον δραχμῶν προϋπελογίσθησαν διὰ τὸ ἔργον, γεγάτης δὲ τῆς περιωπῆς τοῦ Κώστα Δημητριάδη ἀνέλαβε τὴν ἐκτέλεσίν του. Τὰ χρήματα ἐξευρέθησαν διὰ μικρᾶς καὶ ἀνεπαισθήτου φορολογίας 1 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων. Κατ' ἀπόφασιν δὲ ληφθεῖσαν ὕστερα ἀπὸ λεπτομερῆ μελέτην τῆς Χίου, τὸ μνημεῖον θὰ ἐγερθῇ εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς πόλεως, παρὰ τὴν Εὐαγγελίστριαν, ὅπου θὰ εἶναι ὁρατὸν πανταχόθεν. Ὅλος ὁ περὶξ χῶρος θὰ διαρρυθμισθῇ καταλλήλως ὥστε νὰ ἁρμονίζεται πρὸς τὸ ἔργον. Εὐρεῖαι λεωφόροι ἀπὸ διάφορα σημεῖα θὰ ἀφεσιν ἐκεῖ καὶ θὰ εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον διατεθαμένα ὥστε νὰ δίδηθῶν τὸν ὀφθαλμὸν βαθμηδὸν πρὸς τὸ κέντρον.

Ἐκεῖ θὰ ὑψοῦται μέγα βάθρον, τοῦ ὁποίου τὰς γωνίας ὑποβαστάζουν τέσσαρες συμβολικαὶ μορφαὶ, εἰκονίζουσαι τὰς διαφόρους χαρακτηριστικὰς περιόδους τῆς Χιακῆς ἱστορίας, αἱ ὁποῖαι, ἀντιπροσωπεύουσαι ὁλόκληρον τὸν πολιτισμὸν τῆς Χίου ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, ἄποτε οὖν, οἱονεὶ, τὸ βάθρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σηκώνεται ἡ σημαινὴ ἐλευθερία τῆς Χίου.

Ὑπαρχὼν τοιοῦτον ἐπὶ τετραγώνου σκελετοῦ θὰ στηρίζωνται διάφορα ἀνάγλυφα τῶν ὁποίων τὸ θέμα θὰ παρίσῃ ἡ Χιακὴ ἱστορία καὶ ἐξεχουσα προσωπικότητες, διαπρέψασαι εἰς τὰ γράμματα, εἰς τὴν Τέχνην, εἰς τὸ ἐμπόριον εἰς τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ ἐν γενεῖ εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ἀνθρωπίνης βιοπολιτικῆς ἀρέσεω,. Σκοπὸς δὲ ἀπαναπαύσουσα ὁρισμένα ἐπεισόδια ἐκ τῆς ἱστορίας διὰ ἀτλοῦντα ὡς ὑφηφόροι εἰς τὰς πλευρὰς.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλησίου τοιοῦτον γλυπτικοῦ διακόσμου θὰ ἀνορθώνεται ἐπιβ τῶν ἡ Ἐλευθερία, τὸ καυχῆμα τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλουργίας. Ἐν ὅλῳ περὶ τὰ 10 δρόσκια, ἑκατὸν μὲ τὴν χῶρν τὴν ὁποίαν θὰ τοῦ δόσῃ ὁ καλλιτέχνης θὰ συντελέσωσι εἰς τὴν ἔξαρσιν τῆς κυμαρούσης τοῦ συνόλου ἰδέας.

Φαντάζεται κανεὶς ὁποῖον πλοῦτον ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων, ὁποίαν ποικιλίαν σχεσεων καὶ κινήσεων, ὁποίας ἁρμονίας χρωμάτων καὶ σκιῶν, ὁποίας ἀντιστοιχίας καὶ ἀντιθέσεις; συμπλεγμάτων καὶ μορφῶν θὰ ἔχῃ τὴ ἐπιθεῖξῃ μία τοιαυτη μεγαλοπρεπὴς σύνθεσις, περιλαμβάνουσα ὁλόκληρον κόσμον δημιουργίας ἀπὸ τοῦ κατωφλίου τῆς ἱστορίας μέχρι τῶν συγχρόνων ἐπικῶν ἀγώνων τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς τελειωτικῆς ἐλευθερίας.

Τὸ ἔργον εἶνε ἀκόμη ἐν σχεδίῳ τοῦ ὁποίου τὰς γενικωτάτας γραμμὰς ἐδώσαμεν ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ σύλληψις τῆς μεγάλης ταύτης ἰδέας ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὸν Ἕλληνα γλύπτην, ὅστις φαίνεται ὅτι μὲ ξεχωριστὴν ἀτάλαν ἀνέλαβε τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ὡς εὐσυνείδητος καλλιτέχνης, μὲ ζῆλον ἐπεδόθη εἰς τὴν διεξόδευσιν τοῦ πνεύματος τῆς Χιακῆς ἱστορίας καὶ μελετῇ πρόσωπα καὶ πράγματα, καὶ καθ' ἑκάστην ὀνομοπολεῖ ἀνὰ τοὺς ὁρίζοντας τῆς Χίου σκηνὰς καὶ μορφὰς, τὰς ὁποίας πρὸς τὸ παρὸν ἐπεξεργάζεται εἰς τὸ ἐν Παρισιοῖς ἐργαστήριόν του, ἔως οὗ ἐγκαταστήσῃ πρὸς τοῦτο μόνιμον ἐργαστήριον εἰς τὴν Χίον, ἵνα ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐγκύψῃ καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ κολοσσαίου τούτου μνημείου.

Εἶναι ἀρκετὰ γνωστὸς εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν κοινὸν ὁ Δημητριάδης καὶ εἶναι εὐτύχημα ὅτι μὲ τὸ Χιακὸν Ἥρῳον ὄχι μόνον εἰς αὐτὸν δίδεται ἀφορμὴ νὰ ἀναδειχθῇ Ἕλλην καλλιτέχνης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ κριθῇ μίαν δόξαν. Μαθητὴς τοῦ Ροντὲν ἤρξασε φυσικὰ μὲ τὴν ἐμπρεσιονιστικὴν τεχνοτροπίαν, ἀλλὰ ἡ μελέτη τῆς Ἑλλην. Τέχνης καὶ κάποιος καλλιτεχνικὸς φαίνεται ἀταβκὸς τὸν ἔφερε σιγὰ πέραν τοῦ Ροντὲν εἰς τὴν μεσότητα τῆς ἕλλην. γραμμῆς καὶ τὴν ἀγνὴν πλαστικὴν ἔκφρασιν τῆς κλασικῆς τέχνης.

Μὲ τὴν πίστιν αὐτὴν προβαίνει εἰς τὸ πρώτον Ἑλληνικὸν τοῦ ἔργον καὶ εἶναι ἐμὴ διὰ τὴν Χίον ὅτι πρώτη αὐτὴ ἐμπιστεύθη τὰς ἐμπνεύσεις του.

Χίος, 6|11|21.

Καλλιτέχνης

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παρομάνα μὲ καλὰς συστάσεις. Μισθὸς ἱκανοποιητικότατος. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. 3—3

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— Ὁ Νοέμβρης ἔντοσεὶ νὰ μᾶς πεῖσῃ ὅτι δὲν γνωρίζει τὶ τοῦ γνέται.

— Βρεχῆ, ἄφαρ, χρονόνερο, ἥμως βρεχῆ, μπόρες, φρουτόνες, θύελλα, ἥλιος.

— Καὶ ξανὰ ἀπ' τὴν ἀρχὴ καὶ πάλι τὰ ἴδια.

— Καὶ ὅμως ὁ Καζαμίας οὐδὲν τοιοῦτον προβλέπει.

— Εἰς τὸ δεύτερον τοῦ δεκαήμερον τουλάχιστον μόνον ἕνα θάνατον μεγάλου πολιτικοῦ προλέγει.

— Δυνάμει τοῦ περὶ τύπου νόμου προβαίνομεν εἰς μίαν ἐπανόρθωσιν.

— Ἡ διατυπωθεῖσα εἰς τοὺς χθεσινοὺς τριβόλους γνώμη περὶ καθαρευουσῆς δὲν εἶναι γνώμη τῆς ἀρμοδιοτ.;

— Ἀλλὰ μόνον τοῦ Κατανάγκη ὅσα καὶ ἐπιμένει εἰς αὐτήν.

— Οὕτω νομίζομεν ὅτι εὑρέναι τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τοῦ.

— Διαδίδεται καταλλήλως ὅτι κέποιος ἐπιστήμων, νευφφιωτὸς ἐφαπτεύεις σωφερ εἶδε πρόχθες οὐράνον....

— Αἱ δὲ δύο δεξιαὶ ρόδαι τοῦ αὐτοκινήτου του πελίωσαν χιόνα.

ὁ Κατανάγκης

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

«Σαπφὼ»

Ἀπόψε παίζεται ὁ *«Μάκβεθ»*, ἡ πρωτεύουσα παραστασις τοῦ σιωσου Ἰατρίδου-Βαϊκη-Νεζερ. Τὸ ἔργον που ἐξέλεξαν ὡς τιμητικὴν των εἶναι το τραγικωτερον καὶ θεαματικωτερον των ἔργων τοῦ Σαιξπίρου.

Εἶναι ὅμως καὶ τὸ φορτε τοῦ θιάσου ἐν συνόλῳ καὶ ἰδιαιτέρως τῶν τριῶν διευθυντῶν. Ὁ κ. Βεικης εἶναι ὁ ἰδανικὸς ἑρμηνευτὴς τοῦ Μάκβεθ. Ἡ κ. Ἰατρίδου ὡς Λαίδη Μάκβεθ θὰ παρουσιασῇ εἰς ἕνα ἄπο τοὺς δυνατωτέρους ρόλους της. Ὁ κ. Νέζερ ὑποδύεται μίαν μαγισσαν καὶ εἶναι ἀπαρμιλλος.

Τὰ πλουσια καὶ τελειώτατα σκηνικὰ, καμωμένα ἐπίτηδες ἀπὸ τὸν μεγάλον Γάλλον σκηνογράφον Μποαγιὼ, συναπλεκόμενον τὴν μεγαλὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θιάσου ἡ ὁποία θὰ ἐπιφραγιστῇ τὰς ὡραίας ἐντυπώσεις ποὺ ἀφίνει εἰς τὴν ποίμν μας.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Μυτιλήνη θὰ ἀποδείξῃ ὅτι γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ ἐπαξίως κάθε καλὴν προσπάθειαν.

Ὁ Θεατρικὸς

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη ἐν Λειψίᾳ μηνιαῖον περιοδικὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων του καὶ εἰδικοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα μηχανικοῦ καὶ χημικοῦ κ. Γ. Π. Δουρμουσογλου.

Ἡ ἔκδοσις τοιοῦτου περιοδικοῦ ἦτο ἀπαραίτητος κατὰ τὴν σημερινὴν μαλιστα ἐποχὴν ὅτε ἡ μεγάδυνοις τῆς Ἑλλάδος ἀνοίγει εὐρύτατον σταδιον εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους. Οἱ ὁρεὶ δὲ ἐφ' ὅλῳ διεξαγεται σήμερον τὸ ἐμπόριον καὶ ὁ ἐπαρατὼν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ διεθνῆς συναγωνισμὸς, ἔχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐπιστημονικῶν ἐφοδίων καὶ γνώσεων, τὰ ὁποῖα μονον διὰ τῆς μελέτης εἰδικῶν περιοδικῶν δύνανται νὰ ἀποκτήσωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ἡ «Ἐπιθεωρησις Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου,»κληροῖ οἷους τους ἀνωτέρω ὅρους. Συνιστῶμεν οὖν την ἐγγραφὴν εἰς το περιοδικὸν τοῦτο εἰς τους περὶ τους κλαδους τούτους καταγινομένους. Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις :

Industrie-und Handels-Revue
Leipzig
Poniatowskistrasse 7

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιῶ τὰς ἀξιοτίμους Κυρίας καὶ Δεσποινίδας ὅτι ἐργασθεῖσα καὶ τελειοποιηθεῖσα ἐν Γαλλίᾳ, ἐφοδιασθεῖσα ἐνταῦθα μὲ ὡραῖα καπέλλα φορῆς Γαλλικὴς καὶ διάφορα ὑλικὰ ἄπινα εκθέτει εἰς τὴν οἰκίαν μου κεμένην εἰς συνοικίαν Χαβκαρτζῆ πλησὶον Κου Πραξίου. Ἐκείνα λοὐθέλουν νὰ φορέσουν καπέλλο μὲ τέλειο γούστο Παριοινὰς ἄς σπεύσουν πριν ἐξαντληθοῦν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

5—5 *Ἀφροδίτη Ἀγγελοπούλου*

Δικηγορικὸν Γραφεῖον
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΚΑΛΔΗ
&
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Σταθ Γούδι ν ἀριθμὸς 14

ΕΦΘΑΣΕ ΖΥΘΟΣ νωπότατος — καὶ ἀναγκαίτατος ἀνωτέρας ποιότητος τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν— τῶν ἐν Θεσ)νίκῃ ἐργοστασίων «Νιόυσα-Ὀλύμπιον», καὶ πωλεῖται εἰς τὰς τιμὰς τοῦ ἐργοστασίου παρὰ τῷ ἀνταποσωπῳ κ. Ν. Κυβρίῳ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ οἰκονόμος ἵνα διευθύνεται τὴν οἰκίαν ἔχουσα ὑπὸ τὸς διαταγὴς τῆς καὶ βοηθόν. Πληροφορίαι παρὰ τῶν. Μ.Τσαμῆ ὁδὸς Γεωργίου Α'. ἀπὸ ὥραν 1—3 μ. μ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΤΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΑΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 39354 ΑΘΗΝΑΙ 11 Ὀβρίου 2 πρωΐ

Ἡ ἀπεργία τῶν ἠλεκτροτεχνιτῶν

Ἡ κατάστασις σοβαρὰ. — Τὸ «σκποτὶζ»

Ἡ ὑπὸ τῶν ἠλεκτροτεχνιτῶν κηρυχθεῖσα ἀπεργία ἐξακολουθεῖ βάνουσα σοβαρὰς διαστάσεις.

Ἡ Κυβέρνησις κατόπιν τῆς ὑπ' αὐτῆς ληφθείσης ἀπφάσεως, ἐπιβάσεως τῆς εἰς τοὺς στρατευσίμους ἐργάτας, χορηγηθείσης ἀναστολῆς σελεύσεως, διέταξε τὴν σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὸ μέτωπον τῶν στρατευσίμων ἀπεργῶν, οἵτινες κληθέντες ἠρνήθησαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς θέσεις των.

**Καταστρο